

ДѢТСКИ СВѢТЪ

ГОД. I.

МАРТЪ 1921.

КН. 3.

КАКВО МИ КАЗА ЧЕРНИ ВРЪХЪ.

Ив. Вазовъ.

Ела, каза ми Черни връхъ,
На мойто теме горделиво,
Що вѣчно милва хладенъ лъхъ,
Да видишъ зрѣлище красиво;

Да видишъ ти безкрайиий видъ,
На който съмъ се радвалъ ази:
На българския родъ честитъ
Земитъ, скжпитъ елмази;

Да видишъ снѣжния Пиринъ
На югъ и Руй — на западъ златни,
На сѣверъ — Дунавъ, змѣятъ синъ
Съ полетата му необятни.

Ела да видишъ съ менъ отъ тукъ
Ширтъ на роднитъ прѣдѣли,
Дѣ чуй се българския звукъ
И раждатъ се юнаци смѣли.

